

[Valdemar Sørensen.]

hed. Forholdet er det, at ingen blandt Sparerne har beklaget sig over den Byrde, der blev lagt paa dem af Hensyn til Konverteringens Gennemførelse, og naar jeg før brugte den Betegnelse, jeg gjorde, var det simpelt hen, fordi Spørgsmaalet derefter blev, hvem der i øvrigt skulde bidrage til Konverteringen, og her var det navnlig Aktieselskabsbeskatningen, men for Resten ogsaa andre Ting, der bevirkede en Standsning af det hele. Det, man gjorde, var, at man lagde en Byrde paa de smaa Sparere, men man vilde ikke gaa videre og lægge noget paa andre, hvis Bidrag til Konverteringen ogsaa var en Nødvendighed. Det er ganske naturligt, at vi fra vor Side nu trækker den Linie op, for det var i Virkeligheden den politiske Linie i Konverteringsforslaget og dets Skæbne.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg har let ved at tilgive det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, som ikke havde Lejlighed til igennem de Aar, vi beskæftigede os med denne Sag, at følge den i Enkeltheder her paa Rigsdagen, hvad der naturligvis er Aarsag til, at det ærede Medlem i saa høj Grad har misforstået den Situation, som forelaa — det taler til det ærede Medlems Undskyldning, men det er ikke Undskyldning for, at det ærede Medlem føler Trang til at blande sig i denne Diskussion.

Den højtærede Minister peger nu paa, at Bankerne havde stillet Betingelser med Hensyn til en yderligere Nedsættelse af Renten end den, der indeholdtes i Loven af Maj 1933. Lad mig sige til den ærede Minister, at dette har intet med Sandheden at gøre, Regeringens Meddelelse dengang til Rigsdagen om, at det var en Betingelse, Bankerne havde stillet, var ikke baseret paa nogen Realitet. Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til Renten og for øvrigt en Række andre Bestemmelser var et Tilbud fra Regeringen til Bankerne, og for øvrigt var den Paastand, som man ledsagede Forslaget med, nemlig at det var tiltraadt af Bankerne, heller ikke rigtig, hvad der til Evidens er godtgjort gennem de senere skriftlige Meddelelser.

I øvrigt siger den højtærede Minister, at han er ganske ukendt med de Vilkaar, Bankerne i øvrigt stillede for at gaa med til Konverteringen. Ja, vi ved nok, at det er en Paastand, som Regeringens Medlemmer,

ogsaa den højtærede Indenrigsminister, har agiteret med her og der i Landet, men det er ikke tænkeligt, at hele den Gruppe af Vilkaar, som i Januar 1935 blev fremsat fra Bankernes Side, herunder ogsaa Nationalbanken, har været den høje Regering ukendt: Vilkaaret med Hensyn til den Kronepolitik, Regeringen skulde føre — en Betingelse, der for øvrigt var stillet tidligere —, Vilkaaret med Hensyn til den Laanepolitik, Regeringen i Fremtiden maatte føre, og en hel Række andre Vilkaar, Vilkaar, som kan dokumenteres. At disse skulde være den højtærede Regering ukendt — ja, den højtærede Indenrigsminister faar undskyldte, jeg vil gerne tro ham paa hans Ord, men hvor gerne jeg vil, jeg kan ikke. Og lad mig til syvende og sidst sige til den højtærede Minister, at det kan ikke være Udtryk for nogen som helst Viden, som den højtærede Minister besidder, naar han nu erklærer, at Mulighederne for en Aktieselskabsbeskatningslovgivnings Gennemførelse i Landstinget i Forbindelse med Konverteringens Realisation i Vinteren og Foraarsmaanederne 1935 ikke var til Stede. Det er min faste Overbevisning, og det fremgaar af den Stilling, vi under alle Forhandlingerne i December Maaned 1934 indtog i denne Sag, at hvis de var lykkedes at gennemføre den Konverteringsmulighed, som da var til Stede, omkring hvilken 4 Partier stod samlet med den højtærede Regering, vilde Grundlaget derfor ogsaa være tilvejebragt, ogsaa med Hensyn til Beskatningsordningen, derom havde den højtærede Finansminister faaet Tilsagn.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Hasle: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen misforstaar ganske Situationen. Det ærede Medlem sagde, at det, han ridsede op — det gik ud paa, at de smaa Sparere var kommet til at betale, og ingenting var der kommet ud af Konverteringen —, var Konverteringens politiske Linie. Derom er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Det er ikke det mærkelige, det Synspunkt har jeg hævdet Gang paa Gang, men det mærkelige ved det er, at det ærede Medlem siger det. Hans Parti har været af en helt anden Opfattelse i sin Tid.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det er typisk for det ærede Medlem Hr. Krag, at nu, da det ikke koster noget, er der ingen Grænser for, hvad det ærede Medlem vilde